

MHSN090007122017

नियमित दिवाणी दावा क्रमांक ९०/२०१७ मधील
निशाणी क्रमांक ६३ खालील आदेश

(श्री.विष्णु महादेव माळी विरुद्ध श्री. प्रकाश नामदेव माळी वगैरे)

(०१). यातील प्रतिवादी क्र.१० व १२ ते २६ यांनी दिवाणी प्रक्रिया संहिता आदेश ३९ नियम ७ व आदेश २६ नियम ९ अन्वये कोर्ट कमिश्नरची नेमणूक होणेकरीता सदरचा अर्ज दाखल केलेला आहे. प्रतिवादी यांचे कथन असे की, वादीने दावा मिळकत गट नं. ७२७ यामध्ये विहीर व पोट खराब जमीन असा उल्लेख केलेला आहे. वास्तविक सदर गटामध्ये अनेक थडगी असून सर्व सहहिस्सेदार त्याचा वापर स्मशानभूमी म्हणून करीत आहेत व सदर गटामध्ये प्रेते पुरलेली आहेत. शिवाय गट नं. ७३८ मध्ये बांधीव दगडी सामाईक विहीर आहे. त्यावर चार मोट, नाडे, माचाड असून सदर विहीरीच्या भिंतीत हिस्सेराशीचा कोरलेला दगड आहे. तसेच सदर विहीवर ५ अश्वशक्तीची विद्युत मोटार व विद्युत कनेक्शन आहे. सदर विहीरीवरून पाण्याची पाईप लाईन केलेली असून ती पाईप लाईन प्रतिवादींचे अनेक गटातून जाते. अशी वस्तुस्थिती आहे. त्यामुळे गट नं.७२७ मधील स्मशानभूमीबाबतची वस्तुस्थिती व गट नं.७३८ मधील सामाईक दगडी विहीर, विद्युत मोटार, विद्युत कनेक्शन पाईपलाईन इत्याबाबतची वस्तुस्थिती मे. न्यायालयाच्या अभिलेखावर येणेकरीता कोर्ट कमिश्नर म्हणून वकीलांची नेमणूक होणेकरीता प्रतिवादी यांनी प्रस्तुतचा अर्ज दाखल केलेला आहे.

(०२). प्रतिवादींनी त्यांचे अर्जाच्या समर्थनाथ खालील न्यायनिर्णयांचा आधार घेतला आहे.

अ.क्र.	न्यायनिर्णय.
०१.	ए.आय.आर १९९६ मुंबई ९६.
०२.	२००६ (६) एम.एच.एल.जे. ५४५.
०३.	२०१० (२) ऑल एम आर ६९४.
०४.	२०१० (३) एम.एच.एल.जे. ९५६.
०५.	१९९४ एम.एच.एल.जे. ६६४.

(०३). प्रस्तुत कामी वादी यांनी निशाणी ६५ कडे त्यांचे म्हणणे दाखल करून प्रतिवादी यांच्या अर्जास हरकत घेतली आहे. वादी यांचे कथन असे की, प्रतिवादी यांनी जी दावा मिळकत नाही अशा मिळकतीची पाहणी करणेकरीता व त्या वस्तुस्थितीचा पुरावा गोळा करण्यासाठी प्रस्तुतचा अर्ज दाखल केलेला आहे. वादी यांचे कथन असे की, वादातील विहीर व त्यावरील वहिवाट यासंबंधीचा पुरावा वादी यांनी याकामी दाखल केलेला आहे. प्रतिवादी यांनी गट नं.७२७ मध्ये स्मशानभूमी असलेबाबतचा खोटा बनाव केलेला आहे. गट नं.७२७ ची जमीन व त्याची हद्द व त्यातील वस्तुस्थितीबाबतची संपूर्ण कागदपत्रे सन १९२१ सालापासून अभिलेखावर दाखल आहेत. गट नं.७३८ हा दावामिळकतीचा विषय नसून त्यामध्ये वादी अथवा प्रतिवादी यांचा कोणताही संबंध नाही. प्रतिवादी हे गट नं.७२७ मध्ये असणारी विहीर गट नं.७३८ मध्ये असलेचा आभास निर्माण करून दावा मिळकतीत गुंतागुंत करण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. गट नं.७३८ ही दावा मिळकत नसल्याने त्याबाबत प्रतिवादी यांना कोर्ट कमिशन मागता येणार

नाही. प्रतिवादी यांनी जाणीवपूर्वक वादीच्या निशाणी ०५ कडीत मनाईच्या अर्जास विलंब होणेकरीता प्रस्तुतचा अर्ज दाखल केलेला आहे. सबब, प्रतिवादीचा अर्ज नामंजूर करण्याची विनंती केली आहे.

(०४). वादींनी त्यांचे बचावाच्या समर्थनाथ खालील न्यायनिर्णयांचा आधार घेतला आहे.

अ.क्र.	न्यायनिर्णय.
०१.	२०१८ (३) ऑल एम आर ४८७.
०२.	२०१९ (६) ऑल एम आर १८०.
०३.	२०१८ (३) ऑल एम आर ६९६.
०४.	२००० (२) एम.एच.एल.जे. २०९.

(०५). प्रतिवादीचा अर्ज, दावा, याचे अवलोकन केले. कबुल तथ्यानुसार वादींनी प्रस्तुतचा दावा निरंतरचे मनाई करिता दाखल केलेला आहे. वादीचा दावा असा आहे की, दावा मिळकत गट क्रमांक ७२७ मध्ये असलेल्या विहीरीतुन वादीस पाणी घेणेचा ०४ आणेचा हक्क आहे. वादीचे कथनानुसार प्रतिवादी क्रमांक ०१ ते २६ यांचा सदर विहीरीतील पाण्यात १२ आणेचा हक्क आहे. सदर विहीरीतुन पाणी घेण्याचा हक्क असलेल्या सर्व हिस्सेदारांनी वारंवार बदलणाऱ्या वीजपुरवठ्याच्या वेळेमुळे चक्राकार पध्दतीने पाणी घेणेचे पाळीपत्रक तोंडी ठरवुन घेतले आहे. असे असले तरी पाळकऱ्यांच्या गरजेनुसार एकमेकांना मदत म्हणुन पाळकरी कमी जास्त प्रमाणात पाणी उपसत असतात. जेव्हा वादींना पाण्याची गरज नसते तेव्हा वादींचे पाळीवेळी, प्रतिवादी क्रमांक ०१ व ०२ हे वादींच्या परवानगीने पाणी

घेत असतात. परंतु सध्या वादी हे वयोवृद्ध झाले असलेने, त्यांचा मुलगा मुंबई येथे नोकरी करित असलेने आणी सबब वादींचे शेताकडे लक्ष देणारे कोण नसलेमुळे प्रतिवादी हे वाद विहीरीतील वादींचा हक्क बळकावु पाहात आहेत. म्हणुन वादींनी हा दावा दाखल केला आहे.

(०६). या उलट प्रतिवादी क्रमांक ०१ व ०२ यांचा बचाव असा आहे की, वादातील विहीर ही गट क्रमांक ७२७ मध्ये येत नसुन त्या विहीरीची फारतर पायरी गट क्रमांक ७२७ मध्ये येते परंतु संपुर्ण विहीर ही गट क्रमांक ७२७ मध्ये येत नाही. वास्तविकतः सदर विहीरीत समाईक हक्क असलेल्या पाळेकऱ्यांची व हिस्सेदारांची, स्मशानभूमीची जागा गट क्रमांक ७२७ मध्ये असुन त्या जागेमध्ये आजही पुर्वजांची थडगी व प्रेते पुरल्याच्या खाणाखुणा आहेत. सबब गट क्रमांक ७२७ ही जागा पड स्वरूपात आहे. सन १९३८ मध्ये गट क्रमांक ७३८ या जमीनीत सर्व पाळेकऱ्यांनी मिळुन एकत्रीतपणे ३३ फुट परीघाची व ६० ते ७० फुट खोल विहीर खणलेली होती. त्यानंतर विहीरीचे बांधकाम पुर्ण झालेवर प्रत्येक पाळेकऱ्याचा किती हिस्सा येतो तसेच त्यानुसार चे पाळीपत्रक याचा उल्लेख असलेला कोरीव दगड विहीरीचे कठड्याचे बांधकामात बसविला होता. वादीने हा दवा दाखल करणेपुर्वी सदरचचे दगडा वरील पाळेकऱ्यांच्या नावापुढे असलेली पाळी छत्रीने फोडली आहे. असे असले तरी प्रतिवादींनी त्या दगडाचे पुर्वीच फोटो काढुन ठेवले आहेत.

(०७). वादी-प्रतिवादींची कथने पाहिली असता वादातील विहीरचे नेमके स्थान कोणत्या गट क्रमांकामध्ये आहे या बाबत उभयपक्षांमध्ये वाद

किंवा संभ्रम असल्याचे दिसून येते. वादातील विहीर गट क्रमांक ७२७ मध्ये आहे असे वादीचे कथन आहे तर त्या जमिनीत स्मशानभूमी असून वादातील विहीर गट क्रमांक ७३८ मध्ये आहे असे प्रतिवादीचे कथन आहे. महसुल दफ्तरी असलेल्या नोंदींबाबत उभय पक्षात एकमत नाही. या सर्व तथ्यांचा विचार करता, वादमिळकतीचे तज्ञांकडून स्थानिक तपासणी करून अहवाल मागविणे हे या दाव्याचा गुणदोषांवर अंतिमतः निर्णय देणेकरिता सहायक होईल असे मला वाटते.

(०८). आता उभय पक्षांनी आधार घेतलेल्या मा. वरीष्ठ न्यायालयांच्या निर्णयांचा उहापोह करणे आवश्यक आहे. प्रतिवादींनी आधार घेतलेल्या व वर परिच्छेद क्रमांक ०२ मध्ये उल्लेख केलेल्या अ.क्र.०१ आणि ०४ वरील न्यायनिर्णयामध्ये नामदार मुंबई उच्च न्यायालयाने असे निर्देशित केले आहे. की, न्यायालय जर एखादी मिळकत दाव्याचा विषय नसला तरी उभयपक्षातील वादाचे स्वरूप बधुन न्यायाचे हितार्थ अशा मिळकतीची स्थानिक तपासणी करणेचा आदेश करू शकते. या न्यायनिर्णयाचा मान राखून माझे असे मत आहे की, तो या कामी तंतोतंत लागू पडतो. कारण या दाव्यात देखील वादातील विहीर नेमकी कोणत्या गटात आहे या बाबत संभ्रम निर्माण झाला आहे. सबब गट क्रमांक ७३८ ही वादविषय नसली तरी ती गट क्रमांक ७२७ चे लगत असलेमुळे दोन्ही मिळकतींची तज्ञांकडून एकत्रीत स्थानिक तपासणी केल्यास न्यायालयास मदतच होणार आहे.

(०९). प्रतिवादींनी आधार घेतलेल्या व वर परिच्छेद क्रमांक ०२ मध्ये उल्लेख केलेल्या अ.क्र.०२ आणि ०५ वरील न्यायनिर्णयातील निर्देश या कामी

तथ्यांच्या असमानेमुळे लागु पडत नाहीत सबब त्याचा उहापोह मी येथे केलेला नाही.

(१०). प्रतिवादींनी आधार घेतलेल्या व वर परिच्छेद क्रमांक ०२ मध्ये उल्लेख केलेल्या अ.क्र.०३ वरील न्यायनिर्णयामध्ये नामदार मुंबई उच्च न्यायालयाने असे निर्देशित केले आहे. की, स्थानिक तपासाणीचा हेतु हा पुरावा गोळा करणे हा नसुन जो पुरावा प्रत्यक्ष जागेवर गेल्याशिवाय समोर येऊ शकत नाही त्याची खातरजमा करणे हा आहे असे निर्देशित केले आहे. या न्यायनिर्णयाचा मान राखुन माझे असे मत आहे की, तो या कामी तंतोतंत लागु पडतो. कारण या दाव्यात देखील वादातील विहीर नेमकी कोणत्या गटात आहे या बाबत संभ्रम निर्माण झाला आहे. महसुल उताऱ्यावरील नोंदी आणि जागेवरील प्रत्यक्ष स्थिती यामध्ये जर तफावत असेल तर वादातील विहीर नेमकी कोणत्या गटात आहे, हे तज्ञांकडुन स्थानिक तपासणी करून घेतल्या शिवाय समजणारे नाही.

(११). वादींनी आधार घेतलेल्या व वर परिच्छेद क्रमांक ०४ मध्ये उल्लेख केलेल्या अ.क्र.०१ वरील न्यायनिर्णयामध्ये नामदार मुंबई उच्च न्यायालयाने असे निर्देशित केले आहे. की, वरवर आणि सकृतदर्शनी स्थानिक तपासणीचा उद्देश हद्दी निश्चित करणेचा दिसत असला तरी त्याचा खरा उद्देश हा मिळकतीतील घर, बायोगॅस, संडास, मोकळी जागा, पाण्याच्या टाक्या इत्यादी समोर आणणे हा होता. सबब स्थानिक चौकशीचे आदेश करता येणार नाहीत. या न्यायनिर्णयाचा मान राखुन माझे असे मत आहे की, ते निर्देश या कामी तथ्यांच्या असमानेमुळे लागु पडत नाहीत. याचे कारण असे

आहे की, प्रतिवादींचे कथनानुसार गट क्रमांक ७२७ मध्ये वादातील विहीर नसुन तेथे स्मशानभूमी व थडगी आहेत ही वस्तुस्थिती समोर येणे आवश्यक आहे. तसेच वादातील विहीर गट क्रमांक ७३८ मध्ये की जी या दाव्याचा विषय नाही त्यामध्ये आहे ही देखील वस्तुस्थिती समोर येणे आवश्यक आहे.

(१२). वादींनी आधार घेतलेल्या व वर परिच्छेद क्रमांक ०४ मध्ये उल्लेख केलेल्या अ.क्र.०२, ०३ आणि ०४ वरील न्यायनिर्णयामध्ये नामदार मुंबई उच्च न्यायालयाने असे निर्देशित केले आहे. की, अतिक्रमणा बाबतचा दावा नसेल आणि वादी हा मिळकतीच्या कब्जात नसेल तर केवळ पुरावा गोळा करणेहेतु स्थानिक तपासणी करता येणार नाही. या न्यायनिर्णयाचा मान राखुन माझे असे मत आहे की, ते निर्देश या कामी तथ्यांच्या असमानेमुळे लागू पडत नाहीत. याचे कारण असे आहे की, या दाव्यामध्ये दावा विषय असलेली विहीर ही नेमकी कोणत्या गटात आहे या बाबत संभ्रम निर्माण झालेला आहे की जो तज्ञांच्या अहवाला शिवाय दुर होणार नाही. या सर्व तथ्यांचा विचार करता प्रतिवादींचा अर्ज मंजूर करणे आवश्यक आहे या मतास मी आलो आहे. असे असले तरी स्थानिक चौकशी वकीलांची नेमणुक करून साध्य होणार नाही व ती तज्ञांकडून म्हणजेच तालुका निरीक्षक भूमि अभिलेख, तासगाव यांचे मार्फत केली तरच न्यायालयाच्या उपयोगी पडणार आहे, या मतास मी आलो आहे सबब मी पुढीलप्रमाणे आदेश पारित करत आहे.

आ दे श

०१. अर्ज मंजूर करण्यात येतो.

०२. तालुका निरीक्षक भूमि अभिलेख, तासगाव यांना आदेशित करणेत येते की, त्यांनी मौजे चिंचणी, ता. तासगाव येथील गट क्रमांक ७२७ आणि ७३८ यांची एकत्रीत मोजणी करून, विहीर नेमकी कोणत्या गटात आहे, त्या विहीरीची मोजमापे व तेथील नेमकी वस्तुस्थिती, तसेच गट क्रमांक ७२७ या मिळकतीत स्मशानभूमी व थडगी असून ती पड स्वरूपात आहे का? या बाबत अहवाल व नकाशा तीन महिन्यांचे आत सादर करावा.
०३. प्रतिवादी क्रमांक १० व १२ ते २६ यांनी मोजणी फी संबंधित कार्यालयात परस्पर जमा करून त्याची पावती न्यायालयात सादर करावी.
०४. प्रतिवादींनी आवश्यक ती सर्व कागदपत्रे मोजणी कार्यालयाकडे मुदतीत दाखल करावीत.
०५. या नुसार कमिशनपत्र काढणेत यावे.

तासगांव.

दिनांक : ०८ मार्च २०२२.

(किरण रा. खोंद्रे)

दिवाणी न्यायाधीश कनिष्ठ स्तर,

तासगांव.

मी हमी देतो की, सदरच्या पी.डी.एफ. फाईल मधील सर्व मजकूर हा मुळ आदेशातील प्रत्येक शब्दानुसार बरोबर आहे.

लघुलेखकाचे नाव – श्री. अभय अरविंद रणदिवे

न्यायालय – दिवाणी न्यायाधीश कनिष्ठ स्तर, तासगांव,
जिल्हा सांगली.

दिनांक – ०८ मार्च २०२२.

न्यायीक अधिकारी यांनी
सही केलेली दिनांक – ०८ मार्च २०२२.

आदेश अपलोड दिनांक – ०८ मार्च २०२२.